

(המשך מעמוד 29)

הלוואות של כמה עשרות אלפי מארקים. כל ארבעת המתוכננים פנו לראייתאייזון בנק רידרשי בעיר רוטלינגן, שעל סמך מיכתביהתחייבות של מליון, בשם מרכז השילטון המקומי בישראל, שילם להם את דמייהתיווך.

אלא שלא חלפו מיספר חודשים ולבנק רידרשי הסתבר שכל העסקה לא היתה אלא תרמית אחת גדולה. הסכססגג עליו חתם מליון לא מומש. שום ציוד לא הוזמן ושום תשלום לא שולם במיסגרת הסכססגג. בנק רידרשי דרש ממרכז השילטון המקומי, דרך מליון, לממש את כתביהתחייבות ולהחזיר לו את 300 אלף המארקים ששילם למתווכים. למליון לא היה כמובן הכסף כדי לשלם לבנק. הבנק הגיש תביעה מישפטית נגד מרכז השילטון המקומי בעיר הגרמנית טובינגן. הוצא שם צרמער נגד זאב מליון.

בנקודה זו הגיע כנראה זאב מליון למסגרה שנקלעה למלכודת. אולם הוא ניסה להשיך ולגלגל עיסקות נוספות. מתוך תיקוה שבאמצעותו הוא יוכל להחזיר לבנק רידרשי סכום של 3 מיליון ל"י. באותו זמן ניסה מליון להגיע גם להסכם פשרה עם בנק רידרשי לדחיית תשלום חובו ולתשלום לשיעורין. בדרך כלשהי הוא הצליח להשיג סכום של 100 אלף מארק, אותו שילם לבנק על חשבון השילטון המקומי. 200 אלף מארק נוספים הוא הבטיח לשלם, בשם מרכז השילטון המקומי, בתוספת ריבית החל מהראשון בנובמבר ועד 30 ביוני 1979.

בין הבנק ובין זאב מליון נחתם הסכם להסדר תשלום החוב תמורת הקפאת התביעה וצורהמער, שמליון כמובן לא עמד בו. בנוסכם, שנחתם בשטוטגארט ב-30 במאי 1978, התחייב הראייתאייזון בנק

לום שעל מרכז השילטון המקומי לשלם לך". וכאן בא פירוט של שש התחייבויות לתשלום על סך כולל של 375 אלף מארק. "עליידי מיכתב זה סולקו הדרישות הדרדיות" הסתיים המכתב. אלא שזה עדיין לא היה סוף הפרשה.

העיקר: "סודיות ויושר!"

ראה כי זוגפריד לרר היו תביעות נוספות ממליון. בתגובה על כך שיגר לו מליון ב-21 ביוני 1978 מיכתב תקיף וזועם. כתב מליון ללרר: "לדאבוני הרב נר"

ואז נודע לי שהוא נהרג יום קודם לכן בתאונה". מותו של מליון לא שיכנע את בנק רידרשי לוותר על החוב, שהוא נטל על עצמו בשם מרכז השילטון המקומי. בחודש ינואר השנה הגיש הבנק שתי תביעות מישפטיות, האחת בגרמניה והשנייה בישראל. בהן הוא תובע את מרכז השילטון המקומי ואת מזכירו בפועל כיום, גרדון לב, להחזיר לו את יתרת החוב בסכום של 217 אלף מארק (כשניים וחצי מיליון ל"י).

אלא שלמרכז השילטון המקומי אין כל כוונה לשלם את התחייבויות שנטל בשמו זאב מליון, או לממן את הסתכוכויותיו מתקציבים המיועדים לרשויות המקומיות. טען גרדון לב, ממלא מקום המזכ"ל:

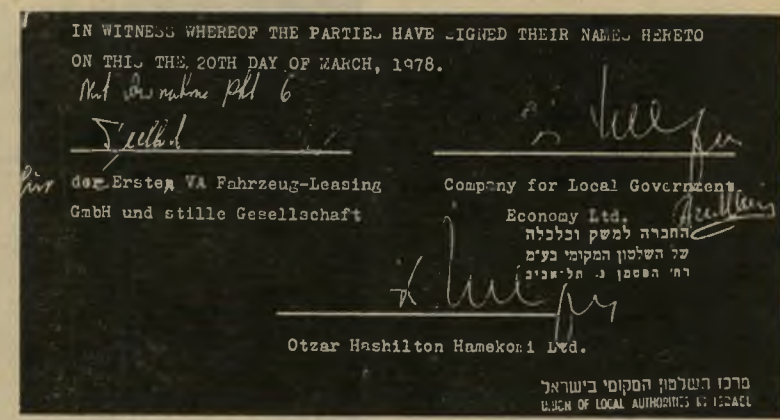
Heds of a Proposed Umbrella Agreement between der Ersten VA Fahrzeug-Leasing GmbH und stille Gesellschaft ("the Lessor"), and Company for Local Government Economy Ltd. ("the Co. pany") and Otzar Hashilton Hanekoni Ltd. ("the Bank").

1. The Lessor shall lease to local authorities designated by the Company ("the Lessee") various equipment ("the Equipment") up to an amount of U. S. \$ 1 million.

זהו נוסח ההצעה של הסכם המטריה שנעוץ בין חברה להשכרתרכב גרמנית לבין החברה למשק ולכלכלה של מרכז השילטון המקומי ובנק אוצר השילטון המקומי, בדבר השכרת ציוד בשווי של 150 מיליון ל"י לתקופה של שבע שנים למרכז השילטון המקומי.

הסכם מטריה

"אני קובע במפורש שמרכז השילטון המקומי לא החליט מעולם לבנות אכסניות או מקומותמיפגש לנוער. המרכז הוא אגודה עותומאנית, שאינה נושאת רווחים. הוא לא רשאי להקים מוסדות כאלה ולכן גם הוא לא היה עשוי להחליט על הקמתם. קבלת החלטה מעין זו היא בניגוד למהות של מרכז השילטון המקומי. המרכז אינו לוקח מילות. חס ושלום. לכל היותר הוא יכול לנהל משאימתן להענקת הלוואות לעיריות. אין גם להעלות כלל על הדעת שהמר"

אין גם להעלות כלל על הדעת שהמר"

קרוי הצבי. אנחנו נכבד רק התחייבויות שהוחלט עליהן כדון והן חתומות כחוק. העיסקות שניסה מליון לקשור באמ"צעות זיגני לרר או באמצעות וולמיקה, לא היו היחידות שעשה. בייאושו ניסה לגייס כספים מכל מקור אפשרי, כדי לגלג את חובותיו.

רכישת צינורות

תמורת הלוואה

חורשים שקרמו למותו, פנה מליון לאישהעסקים היהודיגרמני וילי קורן, ניסה להשיג באמצעות הלוואה נוספת מבנק רותברג בדיטלדורף. כנראה שהוא הצליח להשיג סכום מסויים, שנתן לו אורך נשימה. אולם גם תמורת סכום זה הוא נתן התחייבויות שלא היה רשאי להעניקן. ימים ספורים אחרי מותו של מליון הופיע במישרי מרכז השילטון המקומי וילי קורן עב הגוף וטען כי מליון התחייב בפניו לרכוש מוצרי אינסטלציה בסכום של 3 מיליון ל"י עבור הרשויות המקומיות.

מובן שראשי המרכז סירבו לכבד גם את התחייבותו זו של מליון. אומר גרדון לב: "על הקשרים בין מליון לבין וילי קורן שמענו רק מפיו של קורן. הוא סיפר כל מיני סיפורים, אבל לא היו לו מיסמכים. הוא הביא עימו רשימה של דוגמאות של מוצרי אינסטלציה שמליון הזמין. הברק מילי להברה המייצרת אותם והודעתי להם: לא לשלוח מאומה. אנחנו לא נשלם. מרינו השילטון המקומי לא מתעסק בענייני מיס. אחריכך הסתבר לנו בכלל שביתי החרושת הגרמני שמליון הזמין ממנו צינורות, מייצר את מוצריו על סמך ידע ש הוא מקבל ממיפעל ישראלי, דומני של קיבוץ נען."

סרובו של מרכז השילטון המקומי להכיר בהתחייבויות שנטל מליון בשמו וחשיפת פרשת הרמאות של מליון, הויקו כבר בצורה חמורה למדי לאינטרסים של ישראל בגרמניה. מנהלי מיפעלים, שחתמו על הסכמים לאספקת סחורות ונדממו לגלות כי האיש שהזמין אותן — אותו חשבו לבעל מעמד של שר בממשלה — רימה אותם, הצהירו כי לא יעשו עוד עסקים עם ישראל.

מוסדות וערים, שלאשיהם הסתבר כי מיבצע התרומות שבו התבקשו ליטול חלק לא היה אלא תרמית, יחסו להבא להשיג תתף במגביות או בתרומות ששם ישראל קשור בהן. המצפון הרע של הגרמנים

Advertisement for Raiffeisenbank Riederich eG, Riederich, vertreten durch Rechtsanwalt Dr. Kroll, Reutlingen. It includes contact information and mentions the Union of Local Authorities in Israel.

Advertisement for VERTRAG (Contract) involving the Israel Städteverband and Raiffeisenbank, mentioning a loan of 300,000 DM with 8% interest.

התחייבות של 3 מיליון זוהי פתיחת ההסכם שנחתם בין הראייתאייזון בנק רידרשי לבין מרכז השילטון המקומי, כביכול, בו מתחייב זאב מליון לשלם לבנק סכום של 300 אלף מארק (3 מיליון ל"י בעת חתימת ההסכם) תמורת ביטול צרמער שהוצא נגדו על ידי הבנק, על שלא עמד בהתחייבויותיו. עתה הגיש הבנק תביעה מישפטית נגד מרכז השילטון המקומי.

בגללו הם חוששים לסרב לכל פנייה ישיר ראלית לשונר, עלול להפסיק להציק להן בעקבות תופעה מעין זו. "הפרשה הלולה לפגוע במיכלול היחסים בין גרמניה וישראל" אמר יעקב הס, צירי יועץ בשגרירות ישראל בבון. "היא עלת לה לפגוע גם במיפעלים שונים. צריך להבין שזאב מליון היה מאד מקובל בגרמניה. הוא ביקר כאן פעמים רבות (המשך בעמוד 51)

חתומות לזויבות

השילטון המקומי ובשם אוצר השילטון המקומי. למליון לא היתה זכות חתימה בשם מוסד דות אלה. הוא לא היה רשאי גם להחזיק בחותמותיו. בנוסף לשתי חותמותיו על ההסכם, שנחתם ב-20 במארס 1978, מופיעה חתימה מזויפת נוספת שאין יודעים למי היא שייכת.

כחתי לדעת שבעניין רידרשי לא נקט בשום צעדים ועליידי כך הבאת אותנו למצב מביך עד לבלתינשוא. הדבר אומנם אירע, למרות שהבטחת וחזרת והביטוחת לי, שאתה תשלם לפחות 100 אלף מארק (ואף מיכסן הפרטי, אם יהיה צורך בכך) אם העניין לא יתוסל... לדאבוני, אתה גם לא גייסת ולוא גם מארק אחד בלבד למען ביתהמיפגש לנוער, אם כי הנך מבטיח לעשות זאת, כבר כמעט שנתיים... מכל הסיבות לעיל הריני רואה את עצמי נאלץ לא לשלם לך עוד שום תשלומים ולבטל את כל הוראותהתשלום שקיבלת. ושטרם נתקבלו עליידי בנק כל-שהו עד לתאריך 8.6.78. כל תשלום נוסף צריך שיהא קשור להסדר עניין רידרשי... ברצוני להודיש כי כל קשר עסקי נוסף איתך צריך להיות מבוסס על אמון הדדי, וקיום מוחלט של הבטחות, וזאת בנוסף לסודיות ויושר. אני מצטער ביותר שתנאים אלה היו קיימים רק בכיוון אחד — ממני אליך. אקווה בכנות שבעתיד אתה תיסע בכיוון ההפוך."

טען זוגפריד לרר: "מליון לא עמד באף אחת מהתחייבויותיו. הוא לא הסדיר את אף אחד מהתשלומים שהבטיח לי להסדיר. בראשון באוקטובר 1978 כתבתי לו מיכתב ואיימתי לפנות לעיתונות ולפרסם את מעלליו, אם לא יחזיר לי את מה שגגיע לי. אז הוא התחיל להשמיץ אותי באוני מכרינו המשופמים. החלטתי לניסוע לארץ, כדי להסדיר את כל העניינים עם מליון. בראשון בנובמבר 1978 הייתי בדרך לשדההעופה כדי לטוס לישראל.

ואומנם, בעשרה ביוני 1978, כתבמליון בעיר קרלסרוהה, על גבי יידי-מיכתבים רשמי של מרכז השילטון המקומי שנשא עימו, מיכתב התחייבות ללרר, עליו חתם בחותמת המרכז שהיתה עימו. וזה נוסח המיכתב: "מרכז השילטון המקומי משחר אותך בזה מהפעולה שעד כה ביצעת. מרכז השילטון המקומי העביר את כל ייפוייהכוח למר י.ק. וולמיקה, בית היל תעשייה, פורצהיים. כפיצוי בעד פעולתך אתה קיבלת הנראות בלתי חוזרות לתשי